

Kevytsotaa

Puolustusvoimissa eli Suomen raskaassa, kuten joskus leikkisästi sanotaan, on siirrytty uuteen kevenettyyn aikaan. Palvelukseen astuvat alokaat lajitellaan heti alkajaisiksi kuntonsa mukaan erilaisiin koulutusryhmiin. Paraskuntoisimmat juoksevat hiki hatussa, keskikuntoiset hölkkäävät hiki hatussa ja huonokuntoisimmat sauvakävelevät hiki hatussa.

Kerrassaan mainio uudistus. Nyt saa jokainen tehdä armeijassa mitä haluaa eikä kukaan pääse pitkästyseen. Varuspalveluksen keskeyttäneiden määrän uskotaan putoavan tuntuvasti, kun kukin pääsee oman tasoisensa porukkaan.

Jos ja kun uudistuksen tulokset alkavat selvitä, kannattaa sitä tietysti jatkaa. Koulumaailmasta on saatu erinomaisia kokemuksia painotetuista lukioista ja muistakin kouluista. Meillä on musiikkilukioita, taidelukiota, kansainvälisiä lukioita, matemaattispainotteisia lukioita ja vaikka mitä.

Miksei samaa systeemiä voitaisi soveltaa myös armeijaan? Kyllähän painotuksista voidaan tosin puhua jo nykyisin, kun armeijassa on jalkaväkeä ja ilmavoimia ja laivastoa ja niin edelleen, mutta niitä voitaisiin jakaa myös varusmiesten ja -naisten taipumusten ja mielihalujen mukaan. Siis nyt aloittavien sauvakävelykomppanioiden rinnalle voidaan perustaa esimerkiksi potkukelkkapataljoonia ja ehkä myös muutama rollaattorirykmentti sekä ehdottomasti useita skeittieskadroonia. Laajaan maahamme mahtunee myös muutamia rauhankasvatuskomppanioita ja niiden vastapainoksi jokin hyökkäyspainotteinen puolustusvoimien joukko-osasto. Niin ikään on aika helppo uskoa nuorisomme viihtyvän digipelivaruskunnissa, joihin voi kuulua myös pizzahakuisia joukkueita. Laivastoaikin voidaan tehdä nykyistä houkuttelevammaksi, kun sotalaivat varustetaan diskoilla ja kasinoilla.

Kun viihtyvyyttä ja työnjakoa tällä tavalla lisätään, myös armeijan käyttö tehostuu. Kuvitellaanpa vain sotatilanne – jota emme tietenkään toivo – jossa vihollinen hyökkää maahamme jostakin suunnasta. Olennaista lienee juuri se, mistä suunnasta se tulee ja millainen on luonnoltaan. Jos vaikka Ruotsista hyökkättäisiin meille, tuntuisi aikamoiselta tuhlaukselta lähettää vastaan rintamalle kovakuntoisimpia suomalaissotureita, sillä Ruotsissa armeija on tunnetusti vielä huonommassa huudossa ja hapessa kuin Suomessa. Länsirajalle varmaan riittäisi muutama sauvakävelypataljoona, joka tulenkuvauhuudoin karkottaisi vihollisen takaisin Tornionjoen tuolle puolen. Jos naapuri pyrkisi maahamme Pohjanlahden yli sen voisi käydä käännyttämässä laivastomme optimistijollaosasto.

Jos sen sijaan vihulainen tulisikin kaukaa kaakosta, esimerkiksi Irakista, sitä vastaan tarvittaisiin kyllä maamme karskeimmat jermut, sillä Irakissa on tapeltu vuosikausia, joten sieltä tulevia vihollisia voitaneen pitää alan ammattilaisina. Sitä paitsi Irakiin on omilta rajoiltamme sen verran matkaa, ettei karkuun säilytetyn vihollisen takaa-ajo sinne saakka ihan sauvakävelemällä onnistu.

